

Сяргей Андрэвіч Кіселеў (1950-2014)

Нарадзіўся ў вёсцы Маркава Бабаеўскага раёна Валагодскай вобласці. Скончыў Ленінградскі дзяржаўны ўніверсітэт. Кандыдат філалагічных навук, дацэнт кафедры педагогікі, псіхалогіі і сацыялогіі БДСГА. Член Саюза пісьменнікаў Беларусі (2010). Аўтар паэтычных зборнікаў «Дорога домой» (2003), «Родник» (2004), «Светлый вечер» (2007), «Одинокий путь» (2010), «Осенние цветы» (2013).

«... Лишь спокойным завидую птицам
И хотел бы, взлетев в синеву,
Над родными краями кружиться
До конца, до паденья в траву.»

«... Я такой же, как эта звезда,
Я бесцельно несусь в никуда,
Но кого-то молю, чтоб мой свет
Во вселенной оставил свой след.»

«У каждого из нас есть уголок души,
Куда стремимся мы, устав от бездорожья,
Там зависть не живёт, там старость не страшит,
Там в окна огонёк сияет для прохожих...»

Сергей Киселев

Аляксандр Віктаравіч Клачкоў

Нарадзіўся ў 1952 годзе ў вёсцы Ваўкавічы Чавускага раёна Магілёўскай вобласці. Скончыў Беларускаю сельскагаспадарчую акадэмію. Доктар тэхнічных навук, прафесар. Загадчык кафедры сельскагаспадарчых машын БДСГА. Аўтар паэтычных зборнікаў: «Мікітавы прыгоды» (2000), «Камін» (2001), «Тайна часу» (2002), «Вечныя пытанні» (2003), «Тэатр жыцця» (2005), «Паланэз» (2007), «Наша зямля» (2008) і інш.

«Нармальны стан душы вялікай –
Жаданне большага прастору.
Дзе толькі мог – ляцеў і клікаў,
З апошніх сіл імкнуўся ўгору.»

Аляксандр Клачкоў

«Калі знайшоў нарэшце мэту,
Куды праклаў дарогу лёс –
Душу сваю, як цэнтр Сусвету,
Начыста мыў расою слёз...»

Такого ніколі не думаў:
Ратуе ў жыцці чаканне,
Нібы вызвалення з турмаў.
Нашы душы сустрэнуцца ўранні
І разам ім стане нарэшце
Спакойна і светла без меры.
Розум надзеяй усцешце –
Немагчымаму зноў паверыў.

Бібліятэка БДСГА

2015

Залатое пярэ акадэміі

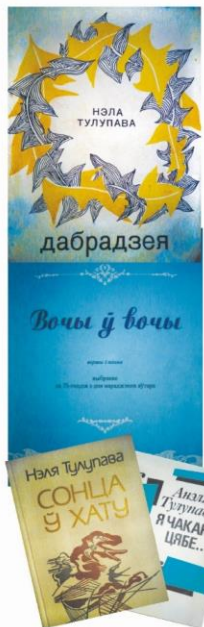
Анэля Тулупава (1938-2001)

Лісоўская Анэля Іванаўна нарадзілася ў в. Копань Рэчыцкага раёна Гомельскай вобл. Скончыла Гомельскае медыцынскае вучылішча (1955), факультэт журналістыкі Белдзяржуніверсітэта (1969). З 1968 па 1974 год працавала рэдактарам газеты «Советский студент» пры БСГА. З 1974 года і да апошніх дзён жыла ў Мінску. Працавала загадчыкам рэпертуарнага аддзела Белдзяржфілармоніі, старшым рэдактарам выдавецтва «Мастацкая літаратура», загадчыкам аддзела літаратуры часопіса «Вожык». Член Саюза пісьменнікаў ССРСР (1977). Аўтар многіх пазытных зборнікаў. Яе першы зборнік «Станцыя надзей» выйшаў у 1971 годзе, калі яна працавала рэдактарам газеты ў БСГА.

**«Скажыце ўсім,
Што я люблю вас,
Людзі.»**

Анэля Тулупава

Спаведзь

Няма ні мудрасці ў мяне,
Ні пасталення.

Скажы мне, Госпадзі:
– Я – тваё збаўленне.

Няма ні тытулаў, ні славы,
Ні ўхвалення.

Скажы мне, Госпадзі:
– Я – тваё збаўленне.

Няма жарсцей,
Багаццем адалення.

Скажы мне, Госпадзі:
– Я – тваё збаўленне.

Ды вера ёсць і ціхае маленне.

Скажы мне, Госпадзі:
– Я – тваё збаўленне.

Змітрок Марозаў

Марозаў Дзмітрый Дзмітрыевіч нарадзіўся ў 1954 годзе ў пасёлку Язбы Крупскага раёна Мінскай вобласці. Дзяцінства і юнацкія гады прайшлі ў Горацкім раёне. Скончыў Беларускае сельскагаспадарчую акадэмію. Працаваў аграномам на Магілёўшчыне, а з 1986 г. – у Міністэрстве сельскай гаспадаркі і харчавання Рэспублікі Беларусь. У апошні час працуе ў Міністэрстве гандлю. Член Саюза пісьменнікаў Рэспублікі Беларусь. Аўтар больш за 20 кніг пазіі і прозы. Напісаў першы ў еўрапейскай літаратуры вянок вяноўкі санетаў «Апакаліпсіс душы». Лаўрэат трох рэспубліканскіх літаратурных прэмій. Падтрымлівае цесную сувязь з літаратурнымі аб'яднаннямі «Парнас» і «Роднае слова». Аўтар гімна БДСГА.

**«Душа альбо ёсць, альбо яе няма зусім.
Усё астатняе – гульня ў душэўнасць.»**

Змітрок Марозаў

Калі душа працята болям,
Якога розум не спасціг,
З апошніх сіл бягу на волю,
Да траў і кветак лугавых.
Да дрэў магутных і вячыхстых
Пад вечаровай сінявой,
Ад іх размоў і песень чыстых
Сам ачышчаюся душой.
І боль знікае нечакана,
І разумею спакваля,
Нішто не гоіць гэтак раны,
Як мацярынская зямля.

**«Пасля смерці пакіну патомкам
Некалькі вершаў –
попел свайго сэрца.»**

Лідзія Андрэева

Мінч Лідзія Андрэеўна нарадзілася ў 1940 годзе ў вёсцы Рэкта Клімавіцкага раёна Магілёўскай вобласці. Скончыла Беларускае сельскагаспадарчую акадэмію. Кандыдат сельскагаспадарчых навук, дацэнт (выкладала на зоаінжынерным факультэце БДСГА). Аўтар пазытных зборнікаў «Спешу сказаць...» (2005), «Жыватворная крыніца» (2007), «Спаведзь» (2009), «Мая сям'я ад А да Я» (2010), «На хвалях вечнасці» (2012), «І боль, і мары, і любоў...» (2013), «У сваім краі, як ў раі» (2015), «Цвіла каліна», (2015). Член Саюза беларускіх пісьменнікаў (2013).

**«У добрым сэрцы –
добрая памяць.
Доўгая памяць –
у доўгім жыцці.»**

Лідзія Андрэева

Чытаю, разважаю, думаю...
Прад Вамі, хто не пустасловіць,
Хто справай кажа аб сабе,
Паклон зямны аддаць гатовы
Належны Божае рабе.

Не з вышыні сваіх заслуг
Вы размаўляеце са мною.
Зямлёй азначан высі круг:
Вялікі той, хто разам з ёю.

Я вам удзячная за усё:
За светлую душу, за шчырасць,
Неўзгадаванае асцё –
За Вашу Простасці Вялікасць.